

В., Наконечний С. І., Шарапов О. Д.. – К.: КНЕУ, 2008. – 354 с. 7. Там само. – С. 178. 8. Гранатуров В.М., О.Б.Шевчук. Ризики підприємницької діяльності. К.: КНЕУ, 2009. – С.87.

О.М. СОРОКОТЯГА, спец., ДонУСП, Донецьк

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРОЦЕСУ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Вплив на економіку України інтеграції, глобалізації і трансформації кардинально змінює підходи до системи управління підприємств. Тобто, для прийняття управлінських рішень треба враховувати своєчасність, повноту, достовірність інформаційних ресурсів та новітні інформаційні технології.

Функції керівника сьогодні все більше включають у себе безпосередню організацію прийняття рішення, яке розглядається як акт, що передуює управлінському впливу, що містить ситуаційний аналіз внутрішнього та зовнішнього середовища стосовно системи, якою управляють, і розробку заходів для її цілеспрямованої зміни з метою створення найбільш сприятливих для діяльності організації умов.

Питанням пов'язаним з підвищенням ефективності прийняття управлінських рішень присвячені праці провідних вчених: О.К. Безсмертного, А.С. Васильєва, М.М. Дорогіх, Л.В. Ковалю, А.Т. Комзюка, О.І. Остапенко, П.М. Рабиновича, Ю.І. Римаренка, О.П. Рябченко, О.Ф. Скакун, М.М. Тищенко, В.В. Цветкова, Ю.С. Шемшученка, Х.П. Ярмачі, О.Н. Ярмиша та інших авторів, які розробили теоретичні та методологічні основи управління.

Але в системі розроблення механізмів щодо своєчасності та цінності інформаційного забезпечення управлінських рішень ще багато не вирішених питань.

Кількість інформації, яку необхідно переробити для вироблення ефективних управлінських рішень, настільки велике, що воно давно перевищило людські можливості. Саме труднощі управління сучасним виробництвом зумовили широке використання електронно-обчислювальної техніки, розробку

автоматизованих систем управління, що зажадало створення нового математичного апарату і нових методів прийняття рішень.

Методи прийняття рішень, спрямованих на досягнення намічених цілей підприємства, можуть бути різними:

- метод, заснований на інтуїції керівника, яка обумовлена наявністю в нього раніше накопиченого досвіду і суми знань в конкретній галузі діяльності, що допомагає вибрати і прийняти правильне рішення;
- метод, заснований на понятті "здорового глузду", коли керівник, приймаючи рішення, обґрунтовує їх послідовними доказами, зміст яких спирається на накопичений їм практичний досвід;
- метод, заснований на науково-практичному підході, що припускає вибір оптимальних рішень на основі переробки великих кількостей інформації, допомагає обґрунтувати прийняті рішення. Цей метод вимагає застосування сучасних технічних засобів і, перш за все, електронно-обчислювальної техніки.

Проблема вибору керівником рішення одна з найважливіших у сучасній науці управління. Вона передбачає необхідність всебічної оцінки самим керівником конкретного становища і прийняття ним одного з кількох варіантів можливих рішень. Оскільки керівник має можливість вибирати рішення, він несе відповідальність за їх виконання.

В кожній галузі промисловості та на окремому підприємстві слід підбирати свої методи прийняття рішень. Вибір тієї чи іншої моделі прийняття рішень визначається низкою факторів таких як: індивідуальні особливості керівника, обраний стиль керівництва, культура управління, політична формація суспільства і в кінцевому підсумку рівень професіоналізму службовців. Важливу роль у прийнятті рішення відіграє колегіальний орган, у якому зібрані провідні фахівці, аналітики, штаб.

Необхідно постійно удосконалювати систему методів прийняття рішень, упровадженням в практику найбільш ефективних з них, а також наукових рекомендацій і технічних досягнень.